

VAN DE BESTUURSTAFEL

Vrijdag 22 juli

Op de jaarvergadering is voorgesteld om een paar keer per jaar een wandeling op vrijdag te organiseren vanaf een locatie, waar iedereen op eigelegenheid heen gaat.

Dit is de eerste wandeling.

We starten om 10.00 uur bij : Natuurpoort Vennenhorst Bosrandweg 6, 5712 GX Someren (daar worden groepjes per afstand gemaakt).

Peter en Wouter heten jullie daar welkom.

Onderweg is er geen horeca. Neem voldoende drinken en een lunchpakket mee.

Zoek iemand om samen te rijden.

Jullie kunnen kiezen uit 4 afstanden:

4,9 km

> 91 - 64 - 89 - 88 - 90 > 91

8,7 km

> 91 - 64 - 89 - 88 - 99 - 98 -
90 > 91

13,1 km

> 91 - 64 - 63 - 57 - 56 - 89 -
88 - 99 - 98 - 90 > 91

19,5 km

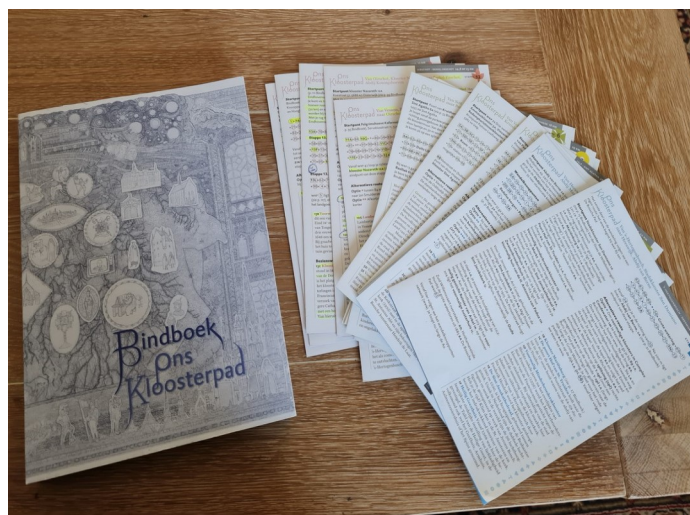
> 91 - 64 - 63 - 57 - 58 - 51 -
52 - 53 - 56 - 89 - 88 - 86 - 99
- 88 - 90 > 91

Workshop routes maken via de knooppunten van VisitBrabant.

Peter Verspeek wil deze workshop geven.

Geïnteresseerden kunnen zich bij hem melden.

LET OP!! Grenspark wandeling dinsdag 12 juli 2022

Een rondwandeling van 330 km in Midden- en oost Brabant.

Al wandelend van het kloosterpad maak ik kennis met het kloosterleven in Noord-Brabant. D.m.v. het Bindboek krijg ik informatieachtergrond van alle 15 etappe 's, die ik loop en kan ik me daarin verdiepen of niet als je daar een ander keuze in maakt. Ik wandel daarbij door gevarieerd landschap, over heide en bossen, langs vennen en beekdalen, over rivierdijken en uiterwaarden en langs bijzonder erfgoed.

Bijzonder is dat ik kloosters en abdijen aandoe waar het religieuze leven nog steeds plaatsvindt. Ik ben katholiek en rooms opgevoed in Limburg. Stilte is de kracht van deze plekken en laat je alle hectiek, renmaatschappij, het moeten achter en is dit binnen de muren niet aan de orde. De tijd staat even stil, erg prettig om dit te ervaren.

Ik heb 5 verschillende kloosters bezocht en 1 nacht overnacht. Sommige gemeenschappen zijn erg open in hun beleving in het klooster en zat ik samen met de broeders aan het ontbijt of diner. Bv In Megen. Maar een ander klooster was juist erg gesloten en werd ik apart gezet om te eten bv in Aarle Rixtel.

Onderweg ben ik nooit alleen zoals Marinus van de Berg dat citeert. Ik ben samen met de wind, de natuur, de vogels en mijn eigen gedachten. Soms kom ik tot oplossingen

maar soms kom ik niet verder als het overdenken eraan. Regelmatig kwam ik onderweg mensen tegen voor een praatje. Op een bankje of zomaar onderweg.

Ik heb in 4 maanden tijd deze rondwandeling voltooid, het was erg bijzonder en ook weer anders. Ik ben weer wat meer te weten gekomen van het kloosterleven wat eerst erg onduidelijk was en zag het klooster alleen uit verhalen en de buitenkant van het gebouw.

Nog even een overpeinzing: Gelijkwaardigheid.

- In het zijn zonder bezit, zijn we gelijk.
- In het zijn zonder oordelen, zijn we bevrijd.
- In het zijn zonder verleden en toekomst, zijn we hier en nu.
- In het zijn zonder hiërarchie, zijn we in harmonie.
- Zoals je bent, mag je er zijn.
- Op de drempel komen binnen en buiten samen, de waarheid woont in het midden.
- In de ruimte tussen jou en mij.

Blijf wandelen met plezier,

Ingrid Wassenburg, bij de voetjes met het hondje.

Verslag van de Mallorca wandelreis van de Voetjes

De reis naar Mallorca stond al 2 jaar op de planning maar moest jammer genoeg vanwege de corona steeds uitgesteld worden. Zou het in mei 2022 dan eindelijk wel lukken? Wouter en Hein hadden ons goed en tijdig voorbereid door een bijeenkomst en diverse mailtjes, met vooral zonnige foto's en prachtige vergezichten. En ja hoor, de pandemie verdween net op tijd dus zonder mondkapje of strenge beperkingen, werden we lachend op zaterdag 8 mei om 9.30 op Airport Eindhoven welkom geheten. Maar liefst 43 wandelaars van onze club stonden klaar en wonderwel verliep het inchecken redelijk vlotjes zodat we precies op tijd in het vliegtuig zaten. Even leek het er op dat we niet op mochten stijgen en nog anderhalf uur moesten wachten maar gelukkig viel dat reuze mee. En in de loop van de middag zetten we veilig voet aan de grond op een stralend Palma de Mallorca. De bus bij het vliegveld stond al klaar en bracht ons richting Noordwesten, met zijn bergachtige kusten alwaar wij zouden gaan rusten voor de echte wandelweek begon. Volgens mij zei ik toen nog tegen ons Ans dat die bergen misschien heel mooi waren maar ook wel 'een beetje hoog en steil', waarop ze zei dat ik niet zo moest zeuren (maar ja dat zegt ze wel vaker). Onze eindbestemming was Port de Soller, een lieflijk haven-

plaatsje aan een prachtige baai met een uitgestrekte boulevard en een **schattig oud tramlijntje**.

Miramar oftewel Zeezicht was de toepasselijke naam van het eenvoudige doch knusse familiehotel

en we werden gastvrij ontvangen met een glaasje verse jus d'orange. Na het inchecken konden we even opfrissen om nog snel een wandelingetje te maken voordat het lekkere (walking) diner vanaf 19.00 elke avond voor ons klaar stond. Gastvrouw Christina had het er maar druk mee om die grote groep uit Hollanda te verzorgen maar nadat Hein haar in zijn beste Spaans voor de openingsdans had gevraagd, zat de stemming er meteen goed in! Daarna liepen we even langs de te dure bootjes naar een plek halverwege de boulevard waar je **“de zon mooi in de zee kon**

zien zakken”. Die spectaculaire ondergang werd door menigeen (o.a. Ingrid) fraai op de foto vastgelegd. Na een goede nachtrust en ontbijt kon dan op zondag de eerste wandeletappe echt van

start gaan. Precies om 9.00 pikte de bus ons op en stopte in het artistieke dorpje Deia vanwaar we gedurende 15 km terug gingen lopen naar Soller. Zoals elke dag pakte de ene helft van de groep een iets langere en de andere helft, een iets kortere route. Dankzij de mannen met GPS (Willy, Wouter, Henk en Louis) ging dat steeds vlekkeloos alleen die rotspaden, dat was wel even opletten. Het was de be-

doeling om vanuit Soller met het nostalgische treintje terug te reizen maar daar bleek net die dag een feestdag te zijn. Ze vierden dat lang geleden de Moren verslagen en verdreven waren van hun eiland en blijkbaar werd die zeeslag in de baai nog eens dunnetjes overgedaan. Afijn, no senior, geen trein dus dat was wijs? De ene groep besloot dan maar die 5 km te gaan lopen en de anderen zochten liever een busstation, want wie weet? Het resultaat was dat de dappere wandelaars tegen half acht uitgeput en uitgehongerd bij het hotel aankwamen alwaar de andere helft dankzij het geluk van 'busje komt zo' al volop zaten te smikkelen.

Op maandag eerst weer met de bus en nu vanaf een natuurpark langs het schitterende meer van **Lake Cuber** richting de bergen. We zagen sinaasappelbomen, berggeitjes en zelfs ezel-tjes die zich strekten. Maar

vooral veel keien dus dat betekende goed opletten waar je loopt want voor je het weet lig je er. En terwijl de ene helft al ging dalen wou de rest nog even naar de Pico, oftewel de hoogste top. Dat hebben ze geweten want het was klimmen en klauteren en hoewel Wouter - onze hoofdman - een kleine uitglijder maakte, was het uitzicht over de vallei volgens al die bergbeklimmers werkelijk magnifiek! Daarna gingen we weer naar beneden waarbij stokken eigenlijk steeds nodig waren want zoveel stenen, waar komen die toch vandaan? Sterker nog, het hele eiland blijkt bezaaid met terrassen gemaakt van steen waarop de olijfbomen welig tierden. Maar al die keien en vooral het daarover wandelen, geeft een aardige aanslag op de spiertjes dus op tijd rusten of als het misschien even kan: een restaurantje? Dat had je gedacht want omdat we veel door de wilde natuur liepen, moesten we zelf voor voldoende eten en water zorgen en dat lukte prima. Wandeling nummer drie vertrok bij het mooie klooster van Lluc en ging na wat stijgen door dichte bossen om over de koren en bloemenvelden inr Pollenca te belanden. Deze keer hadden we gelukkig genoeg tijd voor een terrasje. Het zonnetje scheen lekker maar de inspanningen begonnen langzaam hun tol te eisen: bij de een was het vermoeidheid, de ander had al een schrammetje, de derde dacht dat ie zijn beurs kwijt was en de vierde klopte aan bij de verkeerde kamer. Kortom hoogste tijd voor een rustdag!

Dus op woensdag gewoon wat slenteren, shoppen of een toerische trip naar de hoofdstad Palma om de kathedraal of haven te bezichtigen. Of wat lekkere tapas te eten. Of net als Jo en Riek wat zeldzame cactus plantjes te scoren. Meestal vormen zich in de vrije tijd wat kleinere clubjes

gelijkgestemden die samen op pad gaan maar het leuke is dat je elkaar altijd weer ergens tegenkomt. Zo verzamelde het hele gezelschap zich elke avond op het terras van ons hotel om er wat te buurten, sterke verhalen te vertellen en dat onder het genot van een sangria of una cerveza. Of om onder leiding van Piet een kaartje te leggen tijdens het riken en toepen. Je leert elkaar wat beter kennen en ook de nieuwelingen genoten zichtbaar van de leuke sfeer. Gezelligheid hoort erbij net als met zijn allen bij het ontbijt Lang

zal ze Leven zingen voor onze oudste deelneemster Rieki B, die zelfs met haar 88 jaar ook nu weer van de partij is. Minder leuk of zelfs erg triest was het om te horen dat een ander lid, die anders altijd meeging namelijk Jan v B – de man op de klompen – plots is overleden. Daar past alleen maar stilte en een moment van bezinning en herinneringen ophalen. Je beseft dan weer hoe gelukkig we mogen zijn dat iedereen gezond is en straks weer veilig thuis komt. Maar nog een paar dagen te gaan dus op donderdagochtend was de start in het schilderachtige bergdorpje Valldemossa. Volgens onze muzikant Paul B had daar collega Frederic Chopin nog ooit zijn minutenwals gecomponeerd maar het was er nu nog erg rustig. Dat werden wij ook een beetje toen we na een beklimming boven op de indrukwekkend kliffen uitkeken over de zee. Was dat misschien Spanje daar in de verte? De meeuwen scheerden in duikvluchten over ons heen en een collega wandelaar was zo vriendelijk onze hele bende samen op een foto te zetten. Regelmatig kwamen we andere wandelaars tegen en een groet in de vorm van Hola of Buenos Dias is dan zeker op zijn plaats.

Plots ontmoetten we iemand die we de avond van tevoren in het dorpje ook al hadden gezien en het was een oudere man met een lange grijze baard. Nee, niet Sinterklaas maar toen wij vroegen of hij wellicht 'from England' was, antwoordde hij luidkeels en enigszins verontwaardigd: "No, I am from Scotland!" Hij kon er zelf om lachen dus dat was mooi maar een kilt dragen tijdens het wandelen dat was hem 'too dangerous with all those stones' en dat vonden wij dan weer grappig.

Op vrijdag hadden we de keus tussen bootje varen of nog een laatste wandeling en hoewel het die dag 28 graden zou worden, wou mijn vrouw nog een keer mee met de echte die-hards. Wat een stoere meid maar ik twijfelde een beetje dus zij zei nog : Johan, doe dat nou niet, maar ik deed het toch! Eerst gingen we met de bus via haarspeldbochten over het hooggebergte terwijl de vale gieren boven ons rondjes cirkelden. Het is trouwens opvallend hoeveel wielrenners er op dit eiland rond koersen en dan moet je dus echt 'ginne bang' hebben op die smalle bergweggetjes. Uiteindelijk werden we afgezet bij het bounty achtige strand

van Cala Tuent en gingen weer richting Söller. Al snel was het steil klimmen en flink afzien en dat met die hitte maar met wat temporiseren kon ik gelukkig weer aansluiten. Boven zwaaiden we nog even naar de mensen in het bootje en de dorst was groot toen we in het stadje aankwamen waar de zeevaarders al aan een biertje of ijsje zaten.

Iedereen had die dag het rode clubshirt aan want er moest natuurlijk nog een afsluitende groepsfoto gemaakt worden. Echter toen het zover was ontbraken er nog een paar, die iets te lang bij het bier waren blijven zitten (nee, ik zal geen namen noemen) zodat Wouter achteraf via photoshop er nog wat bij moest plakken!

De laatste avond was er namens alle reizigers een mooi, warm en terecht dankwoord door Jan K voor Hein en Wouter vanwege de prima organisatie en tevens een

schaal als cadeau. Duidelijk was dat iedereen genoten had en tevreden en blij kwamen we op zaterdag 15 mei weer heelhuids in Eindhoven aan.

De conclusie luidt: Ook al waren er kei veel keien, we hebben een kei leuke en kei gezellige vakantie gehad met een kei leuke groep mensen! Dus allemaal kei bedankt en als we volgend jaar weer gaan, dan bende gullie er toch ook weer bij? Houdoe en tot dan!

Groetjes Johan

24 mei 2022, een dagtocht naar Sibbe.

Eindelijk na 2 jaar kunnen we weer op stap met de voetjes, een hele bus vol naar Limburg toe. Het was goed wandelweer, droog en soms een drupje regen(sommige veel regen, heb ik begrepen). In de bus was een gezellig gebabbel. We kwamen aan in het "Sibbehuuske " op het plateau van Margraten waar we hartelijkwelkom werden geheten met koffie, vlaai en een film over de mergelsteen. In deochtend hadden we een mooie wandeling door het Limburgse landschap metbegeleiding van de mensen die daar de weg wisten. Ook even een pauze op eenbankje voor een natje en een droogje.

Onderweg hebben we bij een kapel met onze lieve vrouw even stil gestaan bij het plotseling overlijden van Jan van Brakel. Een trouwe wandelaar en vrijwilliger vande voetjes. Marcel had nog een bijzonder praatje gehouden om even terug te denken aan hoe Jan was. Een emotioneel moment stilte was op zijn plaats.

Tussen de middag stond in een plaatselijk café een heerlijk lunch klaar. In de middag stond een bezoek aan een grot op het programma met enthousiaste uitleg van de gidsen aldaar. Eind van de middag gingen we nog even naar het café terug voor een drankje van de voetjes en de

gezellig napraten. De meeste Voetjes hadden aan het rode clubshirt gedacht die we aanhebben als we op stap gaan. Dit is toch de gewoonte of toch niet...?? Uiteindelijk gingen we rond 17.00 uur richting Thorn waar een uitgebreid diner klaarstond en goed smaakte na een dag vol activiteit.

We waren bij het café "AOD THOEAR" (= oud Thorn als vertaling). Na een geweldige dag, dankzij de organisatoren van deze dag, gingen we weer terug naar de Dommelstroom in Dommelen om weer huiswaarts te gaan. Op naar volgend jaar.

Even een gedachte: Saamhorigheid.

- Leven doe je niet alleen, alles is met elkaar verbonden
- Leven doe je niet in afzondering, alles hangt aan elkaar
- Leven is soms overleven, maar meer een samenleving
- Leven is geen rechte lijn, met een begin en eind, maar een cirkel
- Niets is op zichzelf, alles is verbonden.

Een leven geleefd in harmonie met de ander en de natuur heeft het oneindig leven. De natuur is niet iets buiten ons maar in ons, dat gebed is bij zorg en liefde.

Ingrid Wassenburg, het voetje met het hondje.

2022	
Grenspark wandeling	Di 12 juli
Wandelen vanaf een locatie (met eigen vervoer) Natuurpoort Vennenhorst Bosrandweg 6, 5712 GX Someren	Vrijdag 22 juli
Najaars knooppuntencontrole	1 oktober
Vrijwilligersdag	4 oktober
Snerttocht	2 ^e kerstdag
Stadswandelingen	Datums zijn nog niet vastgesteld. Gedacht wordt aan Gouda en Amersfoort Met de trein.

Rabo ClubSupport

Goed voor jouw club & geweldig voor de samenleving

Wij hebben ons opgegeven

OPROEP

Van onze lezers willen wij graag het volgende blijven ontvangen:

- Kopij met zakelijke informatie voor de Nieuwsbrief.
- Wist je dat..... (leuke nieuwtjes, anekdotes) van een of twee regels.

Stuur uw bijdragen tav redactie@devoetjes.nl

